

den ærede Forslagsstiller jo selv maatte erkende, at der ingen Udfigt var til, at Forslaget kunde blive til Lov under nærværende Sæstion, og Discussionen her derfor alene kan bevirke, at Sagen muligt nøiere bliver undersøgt, saafremt de Paagældende ønske det og af Interesse for Sagen foretage de dertil fornødne Skridt.

L. Jensen: Med Hensyn til det af den ærede Rigsdagsmand for Aalborg Amts 2den Valgfreds (Wiborg) fremsatte Spørgsmaal, om Forslagsstillerne vare overbeviste om, at ogsaa alle Folk i Nørre-Sundby ønskede den ophøiet til Kjøbstad, skal jeg tillade mig at bemærke, at det jo følger af sig selv, at ikke Alle kunne være enige deri, og navnlig kan det ikke interessere den ene Kjøbmand, som boer der. Ligeledes ville de, der ere bekendte med de derværende locale Forhold, vide, at der er en stor Deel af Beboerne, nemlig Spekhølere og Bertshuusholdere, som have stor Indtægt af Landboerne, som komme dertil med deres Varer, og som skulle over Fjorden; idet disse nemlig indlogere sig hos dem, for at de der kunne blive beroende med deres Varer om Ratten. Det følger altsaa af sig selv, at ogsaa disse maae være derimod; men jeg troer ikke, at, fordi en Deel af Beboerne i Sundby ikke kunne ønske det, man derfor skulde sætte sig imod Lovforslaget, som kan være til særdeles Gavn for saa stort et Opland som Benschysel, og som virkelig vil være til Gavn for dem, som komme op ad Fjorden med deres Varer. Den ærede Rigsdagsmand for Aalborg Amts 2den Valgfreds (Wiborg) talte om, at der var Udfigt til, at vi snart skulle faae en Bro lagt over Sundet mellem Aalborg og Nørre-Sundby. Ja, hvis det var Tilfældet, at vi snart kunde faae den istand, saa er jeg overbevist om, at Benschysel vilde finde sig vel tilfreds, om dette Lovforslag ikke bliver ophøiet til Lov; thi derved vil jo den store Gæne hæves, som er forbunden med at

fare op ad Liimfjorden; men, dersom den ærede Rigsdagsmand vil spørge Bertshuusholderne og Spekhølerne, om de ønske en saadan, saa er jeg vis paa, at de ville sige Nei. De ville sige: Vi tabe derved den Indtægt, som vi have af de Landmænd, som komme herover og indstalde og smaaafnapse hos os, og da ville vi gaae tilgrunde; og jeg navnlig er vis paa, at Kjøbmanden i Sundby ogsaa meget vil sætte sig imod Broarbejdet, saa jeg troer virkelig ikke, at vi kunne tage Hensyn hertil eller deraf bør lade os afholde fra at fremme en Sag, som kan være til almindeligt Gavn for det store Opland. Jeg for min Deel vil meget ønske, at dette Lovforslag maa nyde Fremme og blive behandlet, som Liden tillader det. Jeg troer, at det er til stor, almeen Nytte for Landmanden i Benschysel, og, om der ogsaa er nogen Mangel ved Lovforslaget som det foreligger, kan det navnlig ved en Committee afhjælpes, og jeg synes derfor ikke, at vi paa dette Trin skulle lade Sagen falde, Noget jeg heller ikke haaber, at Thingets Fleertal vil gaae ind paa.

Mee: Jeg troer ikke, at det kan være Gjenstand for Drøftelse ved denne Sag, — især paa nærværende Standpunct, hvor der kun er Spørgsmaal om dens Fremme, — om de særegne Interesser, der gjøre sig gjældende paa den ene eller den anden Side af Liimfjorden, derved befordres eller svækkes, men derimod kun om det almene Vel er tjent med Forslaget og i saa Henseende kan der neppe være Tvivl om, at der maae gjøres Noget til Lettelse af Communicationen mellem Nord og Syd af Liimfjorden paa det omhandlede meest besværede Sted. Det er meget sandsynligt, at den Trang, der i saa Henseende er tilstede, vil blive afhjulpen paa den for alle Interesserede vistnok tjenligste Maade, nemlig ved at Broanlægget kommer istand, hvorved hele Spørgsmaalet jo vil bortfalde.